

Sygn. akt II AKzW 1074/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSA Dariusz Czajkowski

Protokolant : Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Małgorzaty Gasińskiej-Werpachowskiej

po rozpoznaniu w sprawie **M. M. s. J.**

zażalenia prokuratora

na postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Kow 679/18

w przedmiocie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Wskazany wyżej postanowieniem Sąd Okręgowy w Białymstoku udzielił skazanemu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcie powyższe zaskarżył prokurator w całości zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że skazany M. M. pomimo nie odbycia kary w całości będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa, podczas gdy właściwości i warunki osobiste skazanego, okoliczności popełnienia przestępstwa, za które odbywa karę, a zwłaszcza jego ciężar gatunkowy, oraz zachowanie w czasie odbywania kary (postępy resocjalizacyjne w stopniu umiarkowanym), nie pozwalają na postawienie w stosunku do jego osoby pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postępowania i orzeczenie o odmowie udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew stanowisku wyrażonemu w środku odwoławczym, Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych dochodząc do trafnego wniosku, iż proces resocjalizacji skazanego w zakładzie karnym dobiegł końca.

Zasadniczą przesłanką orzeczenia o warunkowym zwolnieniu jest pozytywna prognoza kryminologiczna. To ona wiąże się ze zmianami w postawie sprawcy, opartymi przede wszystkim na ocenie jego zachowania się w czasie

odbywania kary. W trakcie pobytu w zakładzie karnym skazany może bowiem udowodnić, iż neguje swoje zachowanie i popełnione przestępstwo, a co za tym idzie - w przyszłości będzie postępował zgodnie z przepisami prawa.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd meriti w sposób prawidłowy przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Wskazuje on, iż skazany w sposób właściwy poddał się oddziaływaniom resocjalizacyjnym. Do jego zachowania nie ma żadnych zastrzeżeń, w oddziale funkcjonuje bezkonfliktowo, nie sprawia problemów wychowawczych. Był wielokrotnie nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Nie deklaruje również przynależności do podkultury więziennej. Krytycznie wypowiada się na temat popełnionego przestępstwa. Karę odbywa w systemie indywidualnego oddziaływania, a zadania realizuje na bieżąco w stopniu dobrym. Jest zatrudniony odpłatnie na terenie AŚ i z powierzonych obowiązków wywiązuje się należycie. Ponadto wielokrotnie korzystał z zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego. Zawsze powracał w terminie, a do jego zachowania na wolności nie było żadnych zastrzeżeń. Nie sposób zatem przekreślić tych wszystkich wymiernych starań skazanego tylko z tego powodu, że uwzględniając te powyższe niesporne okoliczności świadczące na jego korzyść, w decyzji Komisji Penitencjarnej z dnia 28.03.2018 r. znalazło się jednozdaniowe stwierdzenie, że ocenia ona postępy skazanego w resocjalizacji jako umiarkowane.

Oczywiście zgodzić się należy z skarżącym, że skazany dopuścił się czynu o dużym ciężarze gatunkowym, bowiem godził on w najwyższe z dóbr, jakim jest życie ludzkie. ***W świetle przepisu art. 77 § 1 k.k., przy ocenie prognozy kryminologicznej należy badać okoliczności popełnionego przestępstwa. Nie można jednak oceny tej dokonywać wyłącznie przez pryzmat kwalifikacji prawnej czynu. Aby właściwie te okoliczności ocenić, konieczna jest ich analiza w kontekście ustaleń zawartych w uzasadnieniu prawomocnego wyroku skazującego.***

Autor zażalenia, w przedstawionej argumentacji zwraca uwagę przede wszystkim na fakt, że skazany odbywa karę za czyn z art. 148 § 1 k.k. Tymczasem Sąd Okręgowy w pisemnych motywach swego rozstrzygnięcia dał wyraz ocenie okoliczności popełnionego czynu stwierdzając m.in., że „(...) zdarzenie z dnia 5 października 2008 r. (...) jawi się jako wyjątkowy, tragiczny epizod w życiu tego młodego człowieka” (chodzi o oskarżonego – przyp. SA), on sam nie jest osobą zdemoralizowaną, a wszyscy zeznający w sprawie sąsiedzi i znajomi opisywali go jako osobę spokojną i uczynną (str.22 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 4.11.2009 r., sygn. akt XVIII K 144/09). Z ustaleń faktycznych dokonanych przez tenże Sąd wynika, że w mieszkaniu, w które wynajmował pokrzywdzony, po raz kolejny odbywała się huczna impreza, w trakcie której zakłócano był spokój mieszkańców budynku. Bezpośrednim impulsem do zajścia, które zakończyło się tragicznym finałem, było to, że M. M. najpierw stanął w obronie atakowanej przez późniejszego pokrzywdzonego kobiety, a następnie został dwukrotnie uderzony przez niego w twarz i przewrócony (str.2 uzasadnienia wyroku). Nie umniejszając nic społecznej szkodliwości czynu, którego tragiczny skutek M. M. spowodował, działając zresztą nie w zamiarze bezpośrednim, a ewentualnym, nie można uznawać wskazanych powyżej okoliczności czynu jako świadczących o demoralizacji skazanego w takim stopniu, że dyskwalifikują go one z grona osób mogących ubiegać się o warunkowe przedterminowe zwolnienie, gdyż taka ocena byłaby najzwyczajniej niesłuszna i niesprawiedliwa. M. M. przed osadzeniem nie był osobą zdemoralizowaną, wiodł normalny tryb życia i nigdy wcześniej nie był karany sądownie. Przez cały okres odbywania kary pozbawienia wolności (niemalże 10 lat) nie ujawnił żadnych niepożądanych postaw. Utrzymuje stały i serdeczny kontakt z rodziną, a są to przesłanki, które pozwalają na wysnuć pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej. Z wymierzonej, długoterminowej kary odbył zdecydowaną większość, a w przypadku warunkowego zwolnienia przez okres 5 lat będzie podlegał kontroli kuratora sądowego, który będzie nadzorował przebieg okresu próby, co z pewnością przyczyni się do jego pełnej resocjalizacji. Po opuszczeniu zakładu karnego skazany ma też zagwarantowane miejsce zamieszkania oraz środki pieniężne.

Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu Apelacyjnego, pozwalają zatem przyjąć, że dalszy proces jego resocjalizacji z pozytywnym skutkiem może być kontynuowany poza zakładem karnym. Decyzja Sądu odwoławczego – jak każda decyzja o zastosowaniu probacji – wiąże się oczywiście z pewnym ryzykiem, iż skazany może zawieść udzielonego mu zaufania, ale ta obawa nie może przesłaniać celów i osiągnięć resocjalizacyjnych, w które skazany się włączył i je realizuje. Nie można wreszcie pominąć faktu, że przy tak długich i konsekwentnych staraniach skazanego

nakierowanych na zmianę swojego wizerunku, pozbawienie go dobrodziejstwa wcześniejszego opuszczenia zakładu karnego i życia w ramach kontrolowanej wolności, byłoby czynnikiem demotywującym dla innych osadzonych, nie zachęcającym ich do włączenia się w proces resocjalizacji.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

D.